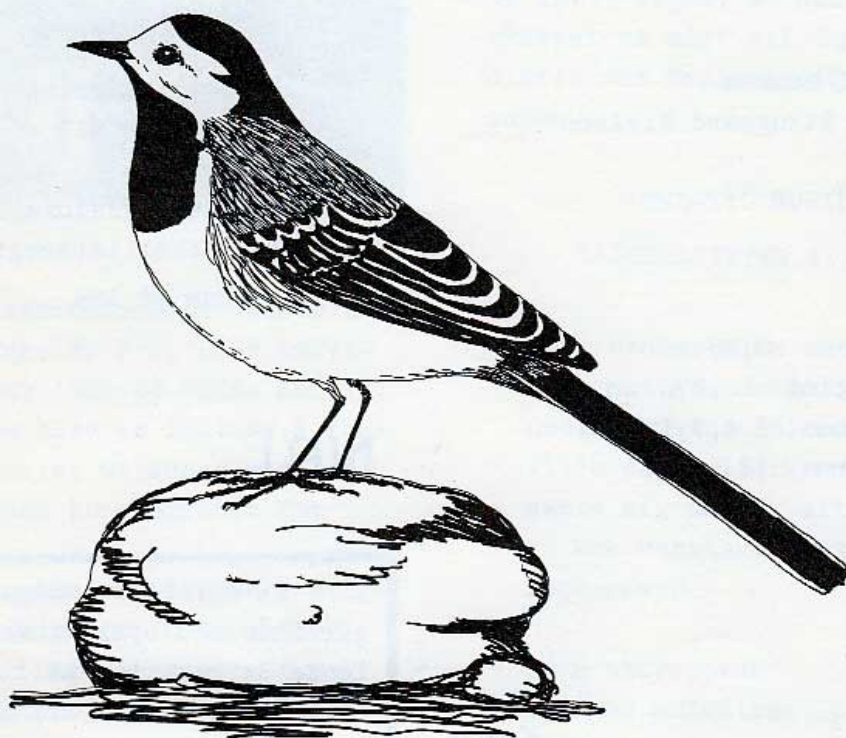

havrevimpen

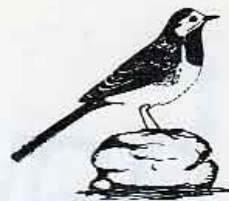

DOF - FYN

1980 · 1

HAVREVIMPEN

DOF'S LOKALBLAD FOR FYN'S AMT

KONTAKTADRESSE:

Søren Bøgelund
Nørremarksgyden 12
5856 - Ryslinge
telf. 09 - 67 16 14

REDAKTION:

Aksel Hansen
Bent Staugaard Nielsen

TRYK: TÅSINGE OFF-SET

Fotos:

Erik Thomsen 8,15
Bent Stougaard 10,27n
Aksel Hansen 3,4,7,18,27ø
Morgenposten 12

Indhold:

- side 3 Indvielse af Tryggelev Nor.
- 5 Fra Fugleværnsfonden.
OBS-listen.
- 7 Udstilling.
- 8 Skarvkolonien.
- 9 Løkatte.
- 10 Ø-reservater.
- 11 En folkevandring.
- 13 Ekskursion til -
- 15 Fyn rundt.
- 17 Fynske fuglelokaliteter 2.
- 19 Fra lokalitetsregistret.
- 23 Huldue på Fyn

NB!

Vi opfordrer alle, der ligger inde med oplysninger om ynglende Rørhøg, til at indsende disse oplysninger til Søren Bøgelund på kontaktadressen. S.B. har siden 1973 fulgt Rørhøgen i Fyns amt i samarbejde med Rovfuglegruppen.

Deadline for næste nr. af Havrevimpen er 1. januar.

INDVIELSEN AF TRYGGELEV NOR

Fugleværnsfondens bedste areal, Tryggelev Nor, blev indviet d. 6 maj 1980 af Prins Henrik.

Dagen blev en festdag i fondens historie; vi kunne med god samvittighed åbne området for publikum.

Arrangementet forløb i strålende solskin. De 70 indbudte gæster var repræsentanter for Fredningsstyrelsen, Fyns Amtskommune, Sydlangelands kommune, Vildtforvaltningsrådet, Danmarks Naturfredningsforening, Verdensnaturfonden, vore naboer i området, samt D.O.F's hovedbestyrelse og Fugleværnsfondens bestyrelse.

Efter en ekskursion rundt i området mødtes man ved minimuseet, hvor Lorenz Ferdinand fortalte om områdets historie.

Prins Henrik foretog derefter indvielsen og fremhævede som repræsentant for Verdensnaturfonden det vigtige i det arbejde, der udføres af Fugleværnsfonden.

Forfatteren Vagn Lundbye, som bor på Langeland og kender Tryggelev Nor godt, havde givet tilsagn om at læse et par af sine digte; men overraskelsen blev stor, da Vagn Lundbye efter at have læst digtet Naturspil (Digte 1977) sagde, at han havde skrevet et digt til dagen, og at digtet var fugleværnsfondens ejendom.

LÆNGSEL EFTER AT FLYVE

Uden stormsvalen
over nattens ocean
under stjernehimlens tegn
ville de, politikerne,
sætte sig udover alting
og kun varetage partiets
interesser.

Uden storspoven
og dens melodiose lyde
langt ude i morgendisen
ville de, videnskabsmændene,
uselvisk tabe tråden
og sætte over den sidste grænse

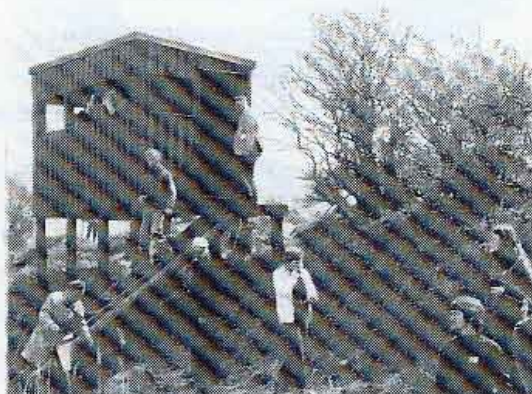
Uden mellemskarven
og dens mørke flugtbillede
en tidløs dansk sommerdag
ville de, medierne,
gentage og gentage og gentage
en dødelig ensformighed.

Uden sortternen
som indkredser jordens poler
og står ved et langelandsk nor
ville de, digterne og præsterne,
miste mangfoldigheden
og altings sammenhæng.

Uden et par mejser
som ses eller ikke ses
i en københavnsk kastanie
ville det, folket,
tie og langsomt gå til
i sin egen menneskelighed.

Og når jeg ser min elskede
stå ved vinduet og se
langt, langt ud i lyset
forstår jeg da ikke
at uden
stormsvalen og storspoven
mellemskarven og sortternen
at uden dem
og et par almindelige mejser
fandtes kærligheden ikke?

Dette glimt i luften
når falcken vender
og jordens sjæle ser
at uden fuglevingen
taber vi
vor inderligste længsel.

4

Ved frokost på stedet fremhævede direktør Viggo Nielsen, Fredningsstyrelsen, vigtigheden i fondens arbejde, specielt i disse tider, hvor der spares overalt og dermed også på samfundets bevillinger til fredninger.

En del af deltagerne afsluttede dagen ved sammen med Prins Henrik at bese Gulstav Mose og stranden ved Dovns Klina.

Siden vi overtog den første del af Tryggelev Nor er antallet af vandfuglearter steget betydeligt. Således var der i 1974 14 ynglende arter (lappedykkere, ænder m.v.) og stigningen forløber således: 1975:15 - 1976:16 - 1977:21 - 1978:24. Endelig er antallet af individer både af yngle- og trækfugle steget enormt.

Det bør pointeres, at denne udvikling i fuglelivet er sket samtidig med en voldsom stigning i antallet af besøgende. Det er glædeligt at se, hvordan folk følger henstillingen om kun at færdes på de opmærkede stier ud til fugletårnet.

Den praktiske del af arbejdet ved indvielsen blev foretaget af fynske ornitologer. På vegne af Fugleværnsfondens bestyrelse vil jeg hermed takke de fynske ornitologer for det arbejde, de til dato har lagt i Tryggelev Nor ved bygning af Fugletårn og Minimuseum m.v. En speciel tak skal rettes til Esther og Aksel Petersen, Nørreballe for deres hjælp og gæstfrihed.

Henning Rasmussen

FRA FUGLE- VÆRNSFONDEN

1. Ved indvielsen af Tryggelev Nor kunne vi glæde os over, at det sydfor liggende Salme Nor nu er erhvervet af fonden for et beløb af 250.000 kr. Endvidere forhandles der om opkøb af to strandengspaceller nord for fondens nuværende ejendom. Endelig har Fugleværnsfonden købt rørskersrettighederne hele vejen rundt om Tryggelev Nor.
2. Har I opdaget, at Gulstav Mose er sat under vand? Efter en landvæsenskendelse har fonden fået lov at hæve vandstanden for at genskabe den mose, som Hedeselskabet tidligere afvandede.
3. Tidligere gårdejer Rasmus Nielsen testamenterede i 1968 sin ejendom og formue til Fugleværnsfonden. Rasmus Nielsen døde i januar 1980 og boets midler vil blive anvendt, som afdøde ønskede, nemlig til opkøb af et fuglereservat i det gamle Svendborg Amt. Fugleværnsfonden og D.O.F. Fyn kendte ikke Rasmus Nielsen; vi har derfor ikke haft mulighed for at takke ham.

Henning Rasmussen

OBS-LISTEN

Jan. 1980 til juli 1980

Listen er et lille udpluk af kun 13 fynske ornitologers observationer. Der må være flere DOF-medlemmer, der kan bidrage med iagttagelser til listen.

DOF - Fyn takker hermed bidragsyderne.

Bjarne Jensen, Odense
Finn Eriksen, Tommerup
Poul Henrik Harritz, Svendborg
Jens Bækkelund, Bogense
Kurt Hansen, Nyborg
Kurt Due Johansen, Svendborg
Stig Damkjær Olsen, Odense
Aksel Hansen, Tåsinge
Bent Staugaard Nielsen, Brænderup
Per Bak, Ravnholt
Erik Thomsen, Odense
Søren Bøgelund, Ryslinge
DOF - Fyn

Rødstrubet Lom: 1 21/4 Vresen - Storebælt, 1 17/6 Ærø Hale (begge fundet døde).

Nordisk Lappedykker: 2 20/4 Kelds Nor.

Skestork: 1 i påsken over Tryggelev Nor (Peder Jakobsen - København) (ny art for noret).

Hvid Stork: 5 2/4 ved Middelfart (Erling Hansen), 1 2/5 Ristinge-Langeland, 2 10/5 Trunderup ved Midtfyn (Tommy Dalnæs), 3 27/5 Klise Nor-Langeland, 4 31/5 Tryggelev Nor, 1 sidst i maj ved Guldberg-Østfyn.

Sangsvane: 40 6/1 Dørholmbugten - Odense Fjord, 70 19/1 Monnet-Tåsinge.

Grågås: 220 15/5 Gyldensteen, 4-500 28/6 Dræet ved Æbelø.
Blisgås: 60 ad og juv 6/1 Wedellsborg, 85 27/1 Wedellsborg (Finn Jensen), 75 1/1 Gyldensteen, 150 1/3 Gyldensteen.
Sædgås: 150 6/1 Wedellsborg, mindst 45 23/2 Maglemosé ved Pås - Langeland, 7 23/2 Tryggelev Nor, 15 26/2 Nakkebølle Fjord.
Kortnæbbet Gås: ca. 50 23/3 Tryggelev Nor (ny art for noret).
Knortegås: 150 20/1 Odense Fjord, 200 19/2 Nørå Strand-Nordfyn, 400 25/4 Bredholm-Sydfyn, 400 25/5 ud for Tryggelev Nor, 1300 træk NØ Fynshoved.
Rødhovedet And: 1 par 11/4 Tryggelev Nor.
Bjergand: 200 2/1 Kelds Nor, 200 23/2 Nakkebølle Fjord, 800 2/3 ved Langelandsbroen.
Havlit: 140 19/1 Downs Klint, 150 19/1 Kelds Nor Fyr, når jagten sluttet d. 1/3, kan der ses op til 5-6000 Havlitter ved Downs-klint.
Fløjlsand: 350 31/5 Tryggelev Nor (på havet).
Ederfugl: mindst 10.000 11/3 Downs Klint (når jagten er slut), 5000 21/4 ved Vresen i Storebælt, 1000 5/4 halen ved Helnæs.
St.Skallesluger: 160 19/1 Langelandsbroen, 100 19/1 ved Monnet - Tåsinge, 5-600 20/1 Fjordmarken - Odense Fjord.
Kongeørn: 1 juv 20/1 Nørresø, 1 juv 27-29/1 Lykkesholm - Midtfyn.
Stor Skrigeørn: 1 træk NØ ved Korup - Odense (er ikke forelagt SU).

Rød Glente: 1 2/3 Krarup ved Espe (Gunnar Knudsen), 1 3/3 Tranekær, 1 10/4 Vejstrup, 1 31/4 Kelds Nor, 1 16/4 Gulstav Mose - Langeland (Steen B. Henriksen, Ringe), 1 16/4 Søholm ved Glamsbjerg, 1 17/5 Hjulby-Nyborg.
Sort Glente: 1 16/3 Gudme Sø-Østfyn (Fritz Pedersen), 1 10/5 Gulstav Mose - Langeland.
Havørn: 1 juv oversomret på Fyn.
Rørhøg: I skrivende stund er der optalt 39-par ynglefugle i Fyns Amt.
Blå Kærhøg: Mange overvintrende fugle, 1 ♀ 7/9 nord for Tommerup.
Aftenfalk: 1 ♀ 18/5 Ravedam ved Tommerup.
Vandrefalk: 1 juv er set fra 1/1 til 13/4 Brændegård Sø.
Trane: 2 1/4 Stigø - Odense Fjord, 3 5/4 over Nyborg, 1 træk NØ 14/4 Hjortø.
Sortgrå Ryle: 10 21/4 Vresen i Storebælt.
Stenvender: 4 10/5 Tryggelev Nor, 3 par i det Sydfynske Øhav.
Alm. Kjove: 2 ad (lyse) 10/5 Kelds Nor.
Mosehornugle: 1 3/4 Stegø - Lindholm ved Bogense, 1 23/3 Flyvesandet, 1 31/5 Tryggelev Nor.
Hærfugl: 1 _/5 syd for Odense.
Sydlig Nattergal: 1 hørtes 15/5-3/6 Odense Å ved Dyrup (foreligger SU).
Savisanger: Høres kun få steder i Fyns Amt.
Græshoppesanger: 8-9 syngende på 6 lokaliteter.
Rødstrubet Piber: 6 6/4 Flyvesandet.

Bjergvipstjert: Yngler med få par.

Silkehale: 2 11/3 Odense, 4 24/3 Odense, 1 9/1 Bogense.

Kvækerfinke: 1 ynglepar på Nordfyn.

Fangenskabsfugle

Flamingo: 1 31/5 Klise Nor - Langeland.

Sort Svane: 1 17/6 Bredholm i Det sydfynske Øhav.

Listen er sammensat af

Søren Bøgelund

UDSTILLING

I dagene onsdag d. 18. juni til lørdag d. 21. juni afholdtes "DET FYNSKE FÆLLESSKUE". Danmarks Sportsfiskerforbund havde fået en stand tildelt, og sportsfiskerne var så venlige at overlade halvdelen af udstillingspladsen til DOF.

Pladsen bestod af bagsiden af tribunen, hvor et lille tagudhæng ragede ud. Det var derfor nødvendigt at udbygge taget med presenninger, der trods adskillige voldsomme byger holdt tiden ud.

Udstillingsmaterialet bestod dels af en række plancher med fuglebilleder, som vi havde fået fra hovedforeningen, dels af en temaudstilling, som vi selv havde sammensat.

Det ene tema drejede sig om fuglene i det våde landbrugslandskab; engene, moserne, mergelgravene m.m. Under dette tema for-

søgte vi at pege på nogle af de trusler, der i disse biotoper gør sig gældende for fuglelivet - dræning, opfyldning m.m.

Det andet tema omhandlede hulrugende fugle, specielt med henblik på de stynede popler og kirkeuglen, der jo som bekendt ynder at anvende hullerne i disse smukke stynede popler som redested.

Der er to ting, der truer de stynede popler, dels, at de ikke bliver stynede, således at grene bliver for tunge og vælter den hule stamme, dels, at nogle i deres iver efter brænde i disse oliefattige tider saver poplerne om ved roden. Sidstnævnte tema

forårsagede, at vi fik en kommentar med i Radio Fyn.

Standen var placeret over for dyrestalden, men selv om kvæget trak meget, fik vi dog en del gæster og fik også snakket med en del. Temaet med poppeltræerne var der stor forståelse for, men med hensyn til de våde områder

var ikke alle lige enige. Nogle mente, at mange småvandhuller var til gene for de store moderne landbrugsmaskiner, og at landbrugsproduktionen var væsentligere end et par fugle. Hertil skal dog siges, at de fleste forstod problemerne omkring den forarmelse af landskabet, der i stigende grad finder sted.

Bjarne Bo Jensen

SKARVKOLONIEN

Skarvkolonien 1980 i Brændegård Sø har været på i alt 668 reder, fordelt med 48 reder på land og 620 reder på øen. 441 reder var anbragt i træer, 179 reder i de fældede træer og hvor 12 reder heraf var anbragt direkte på jorden.

8

Under et ophold på øen i maj måned havde jeg lejlighed til at aflæse en del ringmærkede skarver, som er mærket på Vorsø i 1977 - 1978 - 1979 med nummerede farveringe.

Godsejer O. Reventlow-Mourier i år givet tilladelse til, at der blev ringmærket skarver på øen. I juni måned blev mærkede jeg sammen med ringmærkningsholdet fra Vorsø 225 unger fra reder i de fældede træer, med en 200.-aluminiumsring og en rød farvering uden nummer.

Først i maj var der 17 par grågæs med 51 unger tilsammen på græsarealet ved Brændegård, - men det må antages, at ikke alle gæs er færdige med rugningen endnu, for ind imellem de 2 årige gæs ses enlige gæs, der jages af par med unger. Bestanden sidste år var på 13 par gæs, så grågåsen er stadig i fremgang.

Hejrekolonien har i år været på 36 par. 6 par skarver har været under etablering i hejrekolonien, hvor de 3 fik unger på vingerne. Hejrerne har i begyndelsen af maj interesseret sig meget for en granskov sydvest for øen, muligvis vil der komme en ny hejrekoloni her til næste år. - Udflytningen skyldes nok, at skarven har slået sig ned i hejrekolonien, som den normalt gør, når den etablerer sig et nyt sted.

Erik Thomsen

LÆKATTE

Det første kontrollerede forsøg med lækatte til mosegrisebekæmpelse foregår i denne tid på Strynø Kalv.

Strynø Kalv er en 46 ha stor, nu ubeboet ø, lige vest for Strynø. Kalven har tidligere været beboet, men da de sidste folk flyttede fra øen i begyndelsen af halvfjerdserne, blev de tre gårde solgt, og de benyttes i dag kun til fritidsbrug. Ca. 60% af jorden dyrkes, og den resterende del, der ligger uden for det beskyttende dige, er græsningseng.

På øen findes en del værdifulde fuglekolonier. I år har der således slået sig en mindre hættemågekoloni ned. Desuden yngler en del andefugle langs med diget.

På grund af øens store mosegrisebestand og dennes skade på afgrøderne har man den 9. maj udsat 6 lækatte. Det er meningen, at disse lækatte skal holde mosegrisebestanden nede, bl.a. ved at jage mosegrisene i deres gange. Der har tidligere været brugt lækatte til mosegrisebekæmpelse. Talrige forsøg kendes fra udlandet, men disse har altid været ukontrollable og ofte med katastrofale følger for fuglelivet til følge.

Forsøget på Strynø Kalv er iværksat af Statens Skadedyrlaboratorium, og man har kønnet de udsatte lækatte adskillige gange, så man er sikker på, at

der udelukkende er tale om hanlækatte. I år bliver bestanden af mosegrise talt op 5 gange (v.h.a. fangst/genfangstmetoden) og i 79 foregik der ligeledes optællinger. Dette er det første egentligt kontrollerede forsøg med denne form for bekæmpelse.

Fynske ornitologer medvirker også i forsøget. I år er der således lavet to ynglefugleoptællinger, én før og én efter udsætningen. Disse tal vil sammen med tallene fra 81 blive sammenlignet med tidligere års ynglefugletal for at se, i hvor høj grad lækattene vil forgribe sig på yngel og æg. Ligeledes vil øen i slutningen af juni blive besøgt for at se, om der eventuelt er mange døde unger.

Indtil videre ser det ikke ud til, at lækattene har betydet noget for ynglefuglebestanden, - og tilsyneladende heller ikke for mosegrisene. Ved en optælling af mosegrise i juni kunne ikke konstateres nogen tilbagegang! Men det er endnu for tidligt at udtale sig endeligt om forsøget, både hvad angår mosegrisebestanden og ynglefuglebestanden.

Ø-RESERVATER

I årene 1976 - 78 blev der i Fyns Amt oprettet 7 ø-reservater. Meningen med disse reservater er, at give især vade-, andefugle og terner ro i yngletiden. Øerne er derfor lukket område i yngletiden.

Det drejer sig om følgende øer:

1. Bastholm og Småholmene
2. Hjælms hoved
3. Bredholm, Græsholm, Grensholm
4. Storeholm, Storeholms Rev
5. Vresen
6. Mejlø, Enø
7. Kyholm

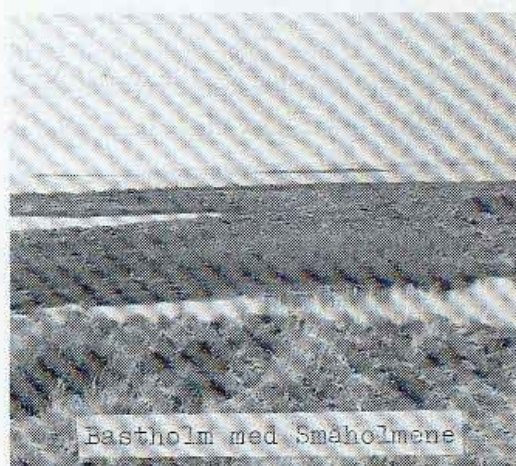
For hver af øerne er der lavet reservatbestemmelser, og disse skal naturligvis overholdes. Der er derfor til hver af øerne knyttet en opsynsmand, som bl.a. skal holde øje med, at der ikke går folk i land på øen i yngletiden.

For at følge ynglebestanden på øreservaterne foretages der optællinger 2-3 gange i sæsonen af fynske ornitologer, der har erfaring i optællinger af ynglefugle. Det er hovedsagelig ande-, vadefugle og terner, der lægges vægt på under optællingen. Men også småfugle registreres.

Da der tidligere har været optalt ynglefugle på øerne (Øerne omkring Fyn; N. Andersen, B. Staugaard Nielsen og H. Rasmussen, Miljøministeriet 1977), har

vi en fin mulighed for at sammenligne tallene før og efter øernes status som reservat.

Til eksempel er vist ynglefuglebestanden i antal par på to øreservater, før og efter status som reservat. Vresen i Storebælt og Bastholm i Lillebælt (Bestående af 3 øer - Bastholm og Småholmene, som er forbundet med en smal tange.)

BASTHOLM	1975	1980
Knopsvane	4	14
Grågås	16	24
Gravand		+
Gråand	?	2
Tp. skalle.	8	10
Rørhøne		1
Strandskade	8	14
Vibe	1	1
Sølvmåge	400	500
Stormmåge	10	25
Havterne		5
Sanglærke	1	1
Engpiber	1	1
Rørspurv	1	1

SMÅHOLMENE

	1975	1980
Den store		
Knopsvane	9	14
Grågås	3	5
Ederfugl		2
Tp. skalle.	1	+
Strandskade	2	5
Klyde		4
Sølvmåge	40	50
Stormmåge	6	15
Havterne	90	5
Engpiber		1
Rørspurv	1	

	1975	1980
Den lille		
Knopsvane	4	2
Grågås	3	
Ederfugl		1
Strandskade	2	1
Svartbag	1	
Sølvmåge	10	15
Stormmåge	2	3
Havterne		3

	1974	1980
VRESEN		
Knopsvane	2	3
Grågås	+	11
Gravand	1	
Gråand		2
Ederfugl	30	200
Tp. skalle.	2	?
Strandskade	9	10
St. præstekr.		1
Rødben	1	
Svartbag	1	4
Sildemåge		10
Sølvmåge	175	750
Stormmåge	50	55
Fjordterne		4

EN FOLKEVANDRING

Med det formål at formidle en naturoplevelse samt at gøre opmærksom på foreningens eksistens henvendte vi os i vinter til Fyens Stiftstidende for sammen med avisen at arrangere en fugletur. Avisen skulle sørge for annonceringen, og vi skulle stille fuglekyndige til rådighed.

Slagets gang blev organiseret på den måde, at undertegnede gik en prøvetur med en journalist fra avisen. Denne prøvetur resulterede i en artikel i "MORGENPOSTEN" pinsedag, altså en uge før selve turen. Om tirsdagen afholdtes en prøvetur ofr alle lederne, og her var en fotograf fra avisen med for at tage et par billeder, som skulle anvendes til et par påmindelser om turen. Disse var i avisen onsdag og lørdag.

Turen foregik langs Odense Å på strækningen fra Dalumvej til Skt. Klemens (se kort). Dette sted blev valgt af flere årsager: Området ejes af Odense Kommune, og der er derfor ikke besvær med tilladelse til færdsel.

Området ligger tæt ved byen, hvortil mange mennesker uden større besvær og transportomkostninger kan komme.

Det er et aldeles pragtfuldt område med afvekslende landskab og vegetation, som huser næsten alle vore sangfuglearter. For at tage et par eksempler kan nævnes,

at der i år har været mindst 5-6 syngende Nattergale, 3-4 Græshoppesangere samt adskillige Kørsangere på den rute, vi gik. Mere specielt kan nævnes, at nogle af holdene også hørte Sydlig Nattergal, som har holdt til ved åen i foråret.

Sidst men ikke mindst er stierne anlagt således, at fuglene ikke generes af de interesse-rede. Selv de hærskarere, der var med på denne tur, kunne ikke tage pipet fra fuglene.

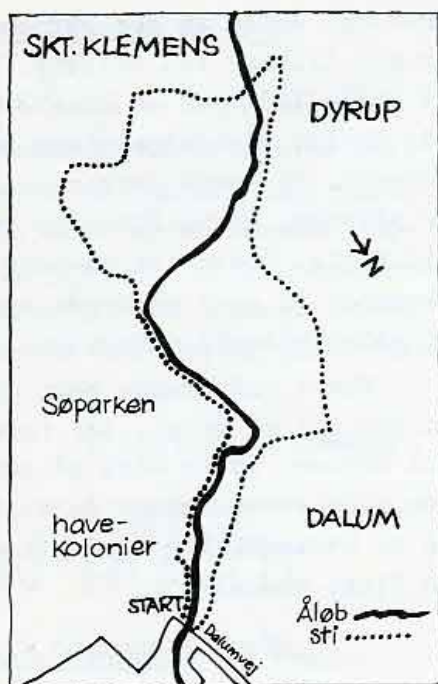
Til lejligheden havde vi lavet tekster til en brochure "FUGLE VED ODENSE Å", som Stiftstidende trykte i 500 eksemplarer (for at være på den sikre side).

For at være der i god tid havde vi aftalt, at lederne skulle være der ca. 20 minutter før starttidspunktet. Da undertegnede dukkede op, fik jeg mildest talt en overraskelse. Der var

12

lange bilkøer på Dalumvej til Dalum Papirfabriks P-plads, som vi havde fået lov at benytte. Som minutterne gik mod 04⁰⁰, blev de tolv ledere mere og mere betænkelige, idet tilstrømningen fortsatte. Avisen skrev, at der var 1200, men tallet lå nok nærmere 1000. Det lykkedes dog at få fordelt alle på holdene, hvoraf de fleste var på over 100, et enkelt endog på 125. På trods af disse mammothold var det almindelige indtryk, at turen gik godt, og at de fleste fik lyttet til fuglene. Det fine vejr hjalp sikkert også med til at holde humøret oppe.

Arrangementet afsluttedes med en reportage fra turen. Denne sidate del, som var i avisen om mandagen, var den mindst vellykkede, idet den journalist, der skrev reportagen, øjensynligt var helt uinteressert i fugle og nærmest sarkastisk i sin stil.

Det er vor hensigt at gentage turen til næste år, og som det fremgår, er der hårdt brug for flere ledere. Vi opfordrer derfor alle, der kan fuglestemmerne, og som er interesseret i at formidle lidt viden om naturen, til at melde sig som ledere til næste års store fugletur.

Bjarne Bo Jensen

EKSKURSION TIL -

Hov på Langeland d. 17-2-80

En lille flok ornithologer var mødt op kl. 6.30 ved samlingsstedet. Da vi nåede Hov, var det let diset og -1°. Af træk sås lidt Sanglærker, Kragefugle, Drosler, Hulduer og Ringduer. På en tur rundt i området sås bl.a.

Gråsisken Grønsisken, Flagspætte, Musvåge, Tårnfalk, Spurvehøg, Skovskade, Ederfugl, Skarv, Hvinand, og Støren sang. Derefter kørte vi til Tranekær Slotssø og gik en tur rundt om søen. Af fugle var der en flok Ringduer, en Musvåge, tre Træløbere, en Kværkerfinke og halvtreds Grønsisken.

Søren Bøgelund

Lykkesholm d. 2-3-80

Det skulle have været en forårstur, men kort efter at vi - 7 deltagere - havde mødt hinanden, forsvandt landskabet i en hvirvlende snebyge. Da vi igen kunne se hinanden, begyndte fuglene også at vise sig. 3 Misteldrosler trak mod nord. Årets første Grågås fløj højt skræpende over den endnu islagte Kobbermose. Nede i skoven var der mere læ og ganske pønt med fugle. Alle de almindelige småfugle blev set, som f.eks. Fuglekonge, Spøtmejse, Dompap, Grønsisken og mange flere. En enkelt Huldue fløj tæt forbi selskabet. Som afslutning på turen så de forreste en Duehøg ♀ forsvinde mellem stammerne.

Per Bak

Vejleegnen d. 16-3-80

Turen gik i 3 privatbiler til Vejleegnen. Målet var egnens kendte ådale med mange vandmøller for at se efter Vand-

stør, Bjergbipstjert og Isfugl. Det blev til 9 Vandstør, 6 Bjergvipstjertes, 5-6 syngende Misteldrosler, 15-20 Musvåger, 4 Spurvehøge og 1 Tårnfalk. Fåråret var på vej, for alle småfugle sang; derimod så vi ikke noget til Isfugl. Turen sluttede hen på eftermiddagen.

Søren Bøgelund

Æbelø d. 30-3-80

12 friske deltagere, heraf 3 fra Jylland, vadede gennem det kolde vand til Æbelø, d.v.s., de to fra Jylland måtte vende om p.g.a. hul i vadestøvlerne.

Ved Æbeløholm sås mange svømmeænder, bl.a. Pibeand, Spids- og Krikand. Endvidere Grågås.

På den dejlige tur Æbelø rundt sås bl.a. Fløjlsand, Sortand, Ederfugl, Skarv, Misteldrosel, Skærpiber samt en sandsynlig Rødstrubet piber. Vi så også flere mufloner.

Kurt Due Johansen

Fyns Hoved d. 27-4-80

Kl. 6 mødte en halv snes personer op ved Jægerhotellet. Vejret var ikke det bedste, diset og overskyet, men tørvejr. Vi gik en tur på Hovedet for at se på træk. Det var dog særdeles begrænset, hvad der trak ud, nogle få Engpibere, Stør, Drosler, Bogfinker og Kvækerfinker. I hegnene var vi dog heldige at se tre Ring-

drosler. - Men så kom regnen. Vi gik tilbage til bilerne for at spise lidt mad og drikke en tår kaffe, mens vi ventede på tørvejr. Vi havde parkeret bilerne således, at vi kunne se over til Mejlø. Neden for de høje skrænter på øens nordende kunne vi alle betragte 6 Tejster.

Skønt vedvarende regn gik vi en tur ind ad vejen, der fører om til Tornen. På en mark på den anden side sommerhusene så vi flokke af Kvækerfinker og Bogfinker på flere tusinde

Bent Staugaard Nielsen

Flyvesandet d. 11-5-80

9 deltagere var mødt op i det skønneste vejr ved Nr. Nørå Strand. De blev heller ikke skuffede. På turen ud til fladstranden myldrede det med rastende småfugle - Broget fluesnapper, Bynkefugl, Skovpiber, Gul vipstjert m.v.

På fladstranden sås store flokke af Lille kobbersneppe samt Strandhjejle, Hvidklire og Sortklire.

I skoven så og hørte vi på afstand hejrekolonien, ligesom vi havde lejlighed til på tæt hold at iagttage 5 meget smukke Lille korsnøb.

Vi sluttede med at indtage frokosten på den modsatte side af fjorden på den kønne, fredede Nørreby Hals.

Kurt Due Johansen

Tryggelev Nor d. 21-5-80

På denne bitterkolde aftenekskursion havde kulden lagt en dæmper på fuglene. Dog hørte vi både Siv- og Rørsangere, ligesom vi så Ske- og Knarandehanner jagende ditto hunner. Flere Sortterner fouragerede lige foran os.

Kurt Due Johansen

FYN RUNDT

YNGLENDE PUNGMEJSE PÅ FYN

For første gang er Pungmejse med sikkerhed konstateret ynglende i Fyns Amt.

Reden blev fundet den 23. juli 1980 og indeholdt på dette tidspunkt store unger, der blev fodret ved indgangshullet.

Reden er placeret i en stor birk ca. 4 m over jorden. Omkring redetræet er der en ret tæt bevoksning af pilekrat og urter. Ikke langt fra stedet er der tørvegrave med tagrørsbevoksning.

Pungmejse er vist aldrig før blevet iagttaget på Fyn, men der foreligger to fund af ubenyttede reder. Første konstaterede yngleforsøg i Danmark var i 1964 i Porsemosen på Sjælland, hvor en rede med udtørrede æg blev fundet.

Den nye bog "Truede danske fugle" angiver pungmejse med 10-20 ynglepar årligt.

Søren Bøgelund

SORT - HVID VIPSTJERT !!!

Melanistisk vipstjert, hvilket vil sige mørkfarvet eller sort varietet af en lysere art. En sjældenhed inden for fugleverdenen.

Vipstjerten blev opdaget af ornitolog Henning Andersen, Bogen-sevej, Holse ved Brenderup den 13. juli, der havde fuglen gående i sin have. Efter et par dages forløb kontaktede han J. K. Groth for at høre, om han kendte en sådan vipstjert. Tanken faldt straks på den sorttryggede race, - men da denne her også var sort på bugen, kunne det ikke være den.

J. K. Groth kontaktede undertegnede og bad mig om at se på den, evt. fotografere den for at få fastslået, hvad det var for en vipstjert.

Sidst på eftermiddagen den 15. juli, efter at det havde regnet hele dagen, lykkedes det at få den fotograferet. På billedet kan man umiddelbart godt få det indtryk, at fuglen har været i berøring med et farvestof, - men det er ikke tilfældet, det er en sort hvid vipstjert.

15

ER DER FÆRRE GØGE ?

Er Gøgene på vej ud ligesom Storkene?

Først i juni cyklede jeg en tur til Fyns Hoved; på hele turen frem og tilbage hørte jeg ikke mere end 2-3 Gøge.

Næste uge cyklede jeg til Sydlangeland, hørte heller ikke mere end 2-3 Gøge.

Da vi flyttede til Krarup Mose for 30 år siden, var der mange Gøge her. Der var en kukken, så det næsten var for meget af det gode.

De senere år har der ikke været mere end et par stykker her. Dem er vi glade for. Vi har nogle store popler her ved huset, hvor de sidder og kukker.

H. P. Jørgensen
Krarup

Gøgen er udbredt over hele landet og findes i næsten alle landskabstyper. Især i tilgroede moser, hvor der findes en tæt småfuglebestand, er der mange gøge.

Der er ikke påvist ændringer i artens udbredelse og forekomst i landet.

Efter Tommy Dybbros Atlasundersøgelse 1971-74 er ynglende gøge angivet som følgende: Mulig ynglende 134, Sandsynlig ynglende 1485, Sikker ynglende 210, i alt 1824.

Red.

OM GENERALFORSAMLINGEN

Undertegnede deltog i lokalafdelingens sidste generalforsamling. Den kunne have været meget bedre. Jeg synes, at det er forkert at "jappe" selve generalforsamlingen af, som det var tilfældet. Her har man endelig en chance for at høre, hvad bestyrelsen arbejder med, hvilke problemer der har været drøftet, og man kan finde ud af, hvad der fremover skal lægges vægt på i arbejdet.

I stedet skal det hele overstås på få minutter, på den sædvanlige latterlige måde (alle morer sig over, hvor kort tid generalforsamlingen varer i år - slår vi sidste års rekord), med lynhurtig regnskabsaflæggelse og formandsberetning. Og selvfølgelig altid et par "kvarulanter", der skal forlænge forestillingen med mindst et kvarter.

Så endelig kan man se den til lejligheden fremskaffede film/lysbilledserie - det har ikke noget med foreningsdemokrati at gøre.

Hellere droppe "underholdningen" på generalforsamlingen eller i det mindste vælge en film, der ikke varer så lang tid - og så i stedet bruge den tid, som skal bruges, til at få snakket tingene ordentligt igennem. Det må også være af væsentlig betydning, at bestyrelsen ved, at den har medlemmernes opbakning i de daglige gøremål.

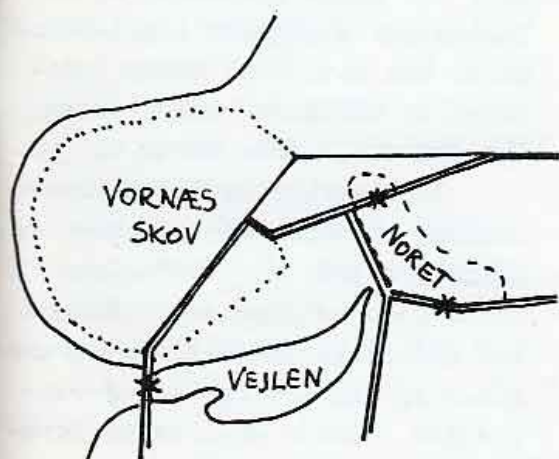
Poul Henrik Harritz

FYNSKE FUGLELOKALITETER II

VEJLEN OG NORET PÅ TÅSINGE

Med udgangspunkt i Svendborg køres mod Bregninge på Tåsinge. Kort efter Bregninge Kro køres mod højre ved skiltet visende mod Vornæs. Der køres ad denne snorlige landevej ca. 4,5 km, til man når nogle fugtige engdrag på venstre hånd (kort før værktøjsfabrikken Gripex). Disse enge er Noret. Kører man videre gennem Vornæs Skov (inde i skoven holdes mod venstre), når man dæmningen over Vejlen, som er et brakvandsområde omgivet af store rørskove. Vejlen og Noret står i forbindelse med hinanden ved en kanal og er en gammel fjordarm, som er adskilt fra havet af en dæmning bygget i 1700-tallet.

Vinter og forår oversvømmes Noret og henligger da som én stor lavvandet sø - en ideel rasteplass for svømmeænder og vadefugle. Alle vore svømmeænder ses her, også den efterhånden sjældne Atlingand samt op til 10 ex. af Knarand. Der ses store flokke af Grågæs samt mindre flokke af Sangsvaner. Af vadefugle ses især Rødben, Hvidklire, Sortklire, Tinksmed, Svaleklire, Brushane, Stor Kobbersnepe og Dobbeltbekkasin. Af ynglefugle i Noret kan nævnes Grågås, Knopsvane, Gråand, Spidsand, Gravand, Gråstrubet Lappedykker, Rødben, Vibe, Strandskade, Dobbeltbekkasin m.v. Det er navnlig vadefuglene, som er talrige. Der yngler op imod 25 par Viber, 10 par Rødben samt 8 par Dobbeltbekkasin (Fyns bedste lokalitet for Bekkasin).

I Vejlen ses i forårstiden store mængder af rastende dykænder, især Troldænder, men også en hel del Bjerg- og Taffelænder. Vejlen er desuden et af landets bedste yngleområder for andefugle. Der yngler Grågås, Knopsvane, Gråand, Skeand, Spidsand, Atlingand, Knarand, Taffeland, Troldand og Gravand. Desforuden yngler her alle vore 4 lappedykkerarter foruden Blishøne, Rør-

høne og Vandrikse samt Rørsanger, Sivsanger, Nattergal og Dobbeltbekkasin.

Vejlen er fredet område, medens Noret ikke er beskyttet på nogen måde, således heller ikke af naturfredningslovens § 43, som beskytter vore søer og moser. Noret er af en sådan værdi for rastende og ynglende vandfugle, at det ubetinget bør beskyttes af en fredning. Et tilstødende tørt engområde blev desværre opdyrket for et par år siden, hvorved fuglenes vilkår blev noget forringet.

Men selv om Vejlen er fredet, er alt ikke lutter lagkage, idet den hvert efterår igennem længere tid er blevet forurenet af udledt ensilagesaft, der som bekendt ødelægger vandets iltbalance totalt. Amtets miljømyndigheder har imidlertid taget sig af sagen, og de omkringboende landmænd er blevet pålagt at bringe sløseriet til ophør. Lad

18

os håbe det bedste og løvrigt være på vagt.

Kloakproblemet i denne del af Tåsinge er løst på den billigste måde, og fugleparadiset modtager gennem grøfter og kanaler med logrende lammehaler store mængder husspildevand. Det mærkes på varme dage, hvor bl.a. den inderste del af Vejlen er en stinkende, boblende sump. Desuden må nævnes, at der i flere år er udsat store mængder af Gråænder. Al denne gødskning er en fantastisk algegrøde i eftersommeren med alt, hvad dette indebærer af uheldige konsekvenser for den økologiske balance.

Tidligere benyttedes engene omkring vandarealet til græsning, hvilket betød, at vadefuglene havde gode betingelser. Engene var endvidere ideelle for svømmeænder og gæs som raste- og ædepladser. Disse enge er nu invaderet af rørskov.

Det ideelle ville være, om man genoptog kreaturafgræsningen i Vejlen, eventuelt foretog høslæt/afbrænding. På den måde undgår man også de markskader, som Grågæssene fra tid til anden foretager.

Noret lider af det samme. Store dele afgræsses ikke længe, og disse områder springer i rør eller bevokses med høje starrer. Sommervandstanden svinger meget. I tørre somre tørrer det meste af området ud, mens der i våde somre er blankt vand mange steder. Man kunne måske løse

problemet ved at isætte et stigningsbord i kanalen.

Fra landevejene nord og syd for Noret og fra dæmningen ved Vejlen har man meget fin oversigt over områderne, så man bør absolut ikke gå derind. Den bageste del af Vejlen kan være noget svært at overskue. Jeg vil derfor foreslå, at der opsættes et fugletårn i østenden af Vejlen. Det vil give en fin oversigt over Vejlels bageste område, og sikkert forebygge færdsel inde i området.

Kurt Due Johansen

FRA LOKALITETSREGISTRET

Taffeland:

Dybbro anslår den danske bestand af Taffeland til 350-700 par. På Fyn er registreret 62-80 ynglepar. Der er endvidere mulighed for, at der findes en del uregistrerede par. Den fynske bestand af taffeland ligger således over landsgennemsnittet.

Arten foretrækker næringsrige, lavvandede søer og moser. Taffelanden blev i 1979 fundet ynglende i Bøjden Nor, som er et brakt nor uden navneværdig bredvegetation, og således efter fynske forhold en lidt unormal yngleplads for taffeland.

Taffelanden er først indvandret til Danmark i forrige århundrede. Den bredte sig først rigtigt efter århundredskiftet, og den er blevet mere almindelig, efter at vore søer er blevet mere næringsrige pga. tilgang af næringsstoffer fra landbruget.

På de fleste fynske ynglepladser for taffeland yngler kun et eller få par på samme lokalitet. På følgende lokaliteter yngler 5 eller flere ynglepar: Vejlen på Tåsinge, Stenstrup Lergrave, Gamborg Inderfjord, Sædballe Fredmose og Lyø.

Et af de bedste steder at iagttage taffeland med unger er

Vejlen på Tåsinge, hvor der kan ses flere ungførende hunner fra vejdæmningen i juni og juli måned.

Uden for yngletiden ses tafelanden i de fleste af vore søer, moser og fjorde. I jagttiden hvor fuglene ikke har fred, søger de sammen i store koncentrationer de steder, hvor de kan finde fred.

Fuglene ses i søerne, indtil disse fryser til. Derefter trækker de ud til vore salte vande. Det er karakteristisk, at vi kun kender få saltvandsrasteplasser, da den ornithologiske aktivitet på søterritoriet er meget lille. De største rasteplasser findes i Hvidkilde Sø, Arreskov Sø, Kelds Nor og Tryggelev Nor. På disse rasteplasser ses max. op til 1.000 ex., i Hvidkilde Sø dog op til 1.400 ex.

Holm Joensen nævner i sin bog "Waterfowl Population in Denmark 1965-73" ingen faste rasteplasser på over 500 fugle, og Hvidkilde og Tryggelev Nor nævnes kun som små rasteplasser. Kelds Nor er slet ikke nævnt.

Kender læserne yngleplasser eller rasteplasser for de arter, der vises udbredelseskort for, bedes de indsende oplysningerne til lokalitetsregistret. Selv om du mener, at din observation er bragt på udbredelseskortet, så send alligevel ind. Det kan nemlig være ret svært at se nøjagtigt på udbredelseskortet, hvil-

20

ken lokalitet, det drejer sig om.

Siden yngleplasserne for Dobbeltbekkasin, Rødben og Gråstrubet Lappedykker blev vist i sidste nummer af Havrevimpen, er der indkommet oplysninger om flg. ikke-kendte ynglepår: Dobbeltbekkasin 4 par. Gråstrubet Lappedykker ca. 10 par.

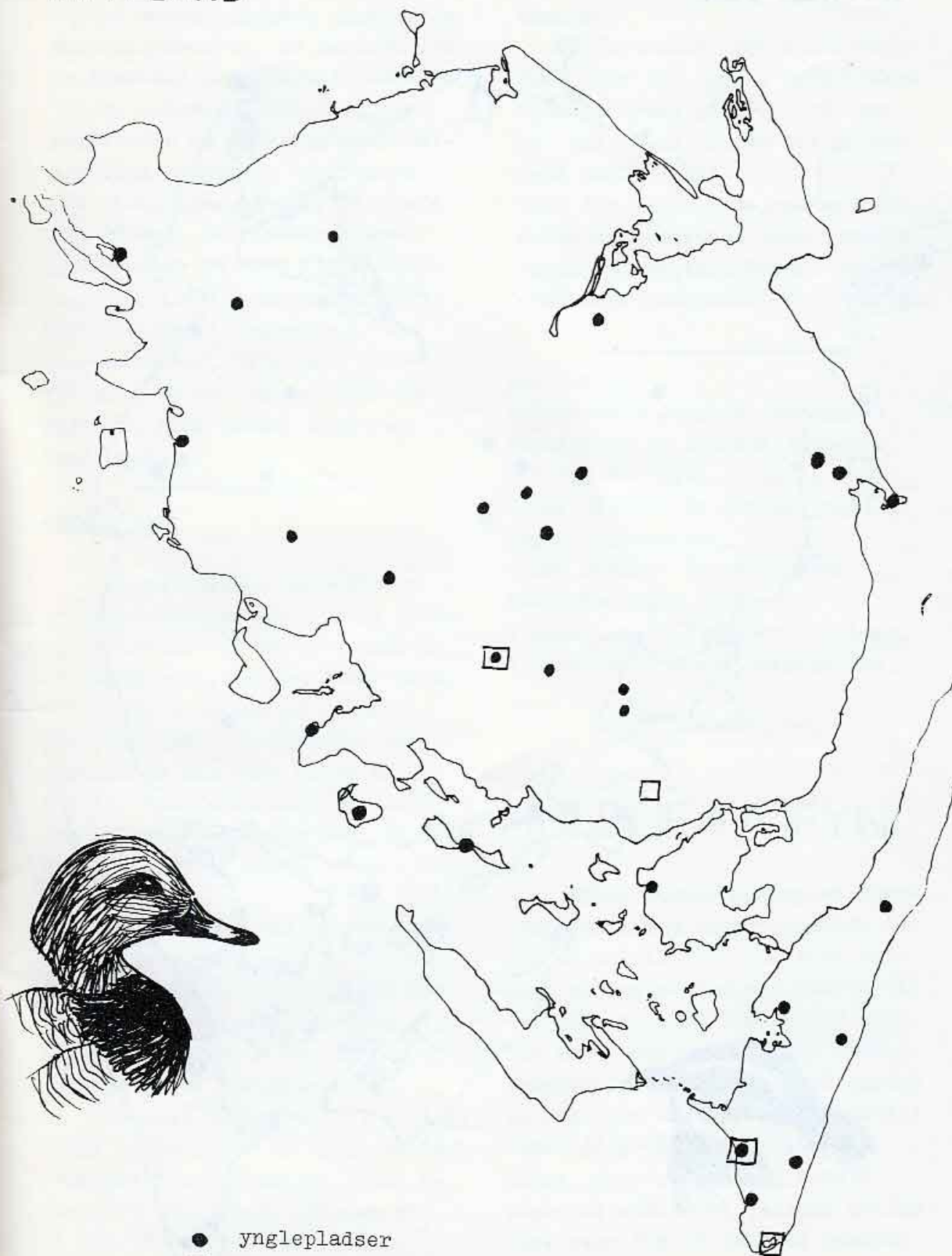
Bynkefugl:

Bynkefuglen foretrækker åbne, udyrkede områder såsom overdrev, heder og sumpede eng- og mosearealer.

Da Fyn er et af de mest intensivt opdyrkede landskaber i Danmark, skulle man forvente, at Bynkefuglen var relativt fåtallig som ynglefugl her. Men at der kun er registreret 21-23 ynglepår er alligevel forbavsende lidt. Selv om der givetvis er nogle uregistrerede par, er det mit indtryk fra samtaler med andre fynske ornithologer, at Bynkefuglen er en sjælden fynsk ynglefugl. Det skal endvidere tilføjes, at Bynkefuglen ikke yngler hvert år på de angivne lokaliteter.

I Tommy Dybbros Atlasprojekt er Bynkefuglen registreret i 17 kvadrater. En af årsagerne til den meget fåtallige fynske ynglebestand er som antydning det meget lille udyrkede areal. Græsningsarealerne er gået tilbage, og der er drænet mange steder. Det har ført til, at Bynkefuglene simpelthen har mistet deres ynglebiotoper.

TAFFELAND

- ynglepladser
- rasteplasser med op til 1000 fugle

BYNKEFUGL

I de egne af landet, hvor der er store udyrkede områder og græsningsarealer, er bynkefuglen en almindelig ynglefugl, således bl. a. i Nordjylland. Udenfor yngletiden er bynkefuglen en almindelig trækgæst. Om foråret fra slutningen af april til midten af maj. Om efteråret ses bynkefuglen på træk fra sidst i juli til sidst i september. Bynkefuglen kan i træksæsonen ses over hele Fyn, talrigest selvfølgelig på de fynske træklokaliteter, Fyns Hoved, Nord- og Sydlangeland.

Kærnebider:

Kærnebiderens ynglebiotop er højstammet løvskov eller parkagtig terræn. Arten er vanskelig at registrere, da den lever højt til vejrs i toppen af træerne. Den skal først og fremmest registreres på sin sang eller kald. Men har man først lært sig stemmen at kende, opdager man, at kærnebideren er ret udbredt i vore skove.

Da kærnebideren er ret vanskelig at registrere, er det meget få konkrete oplysninger, der findes i lokalitetsregistret. Vi har oplysninger om ca. 34 par fordelt på 16 lokaliteter.

Læserne opfordres til at indsende oplysninger om syngende Kærnebidere fra yngletiden eller eventuelt ynglefund, således at vi kan få et indtryk af, hvor stor bestand den fynske kærnebi-

der tæller samt lave et udbredelseskort.

Forfatterens eget forsigtige skøn over den fynske kærnebiderbestand lyder på 150 - 200 par. Men lad os nu se, om det holder. Send derfor ind! Uden for yngletiden ses kærnebideren omstrefjende især i mange haver og frugtplantager. Der ses endvidere trækgæster fra Sverige.

Litteratur:

Anders Holm Joensen: Waterfowl Population in Denmark 1965-73. Feltornithologen, 1970/1.
Tommy Dybbro: De danske ynglefugles udbredelse.
Tommy Dybbro: Oversigt over Danmarks Fugle 1978.
N.Andersen, B.Staugaard Nielsen, H.Rasmussen: Øerne omkring Fyn.

Kurt Due Johansen

HULDUE PÅ FYN

Efter gennemlæsning af bogen "Truede danske fugle" undrede det os, at antallet af ynglende hulduer på landsbasis kun anslås til ca. 100 par. På Fyn har vi ud fra en enkelt ornithologs (SB) observationer kendskab til mindst 26 ynglepar fordelt på 13 lokaliteter (fig. 1, tabel 1). Med disse 26 med sikkerhed kendte ynglepar skulle vi således på Fyn huse over 25% af landets samlede bestand.

23

KERNEBIDER

HULDUE

Fig. 1

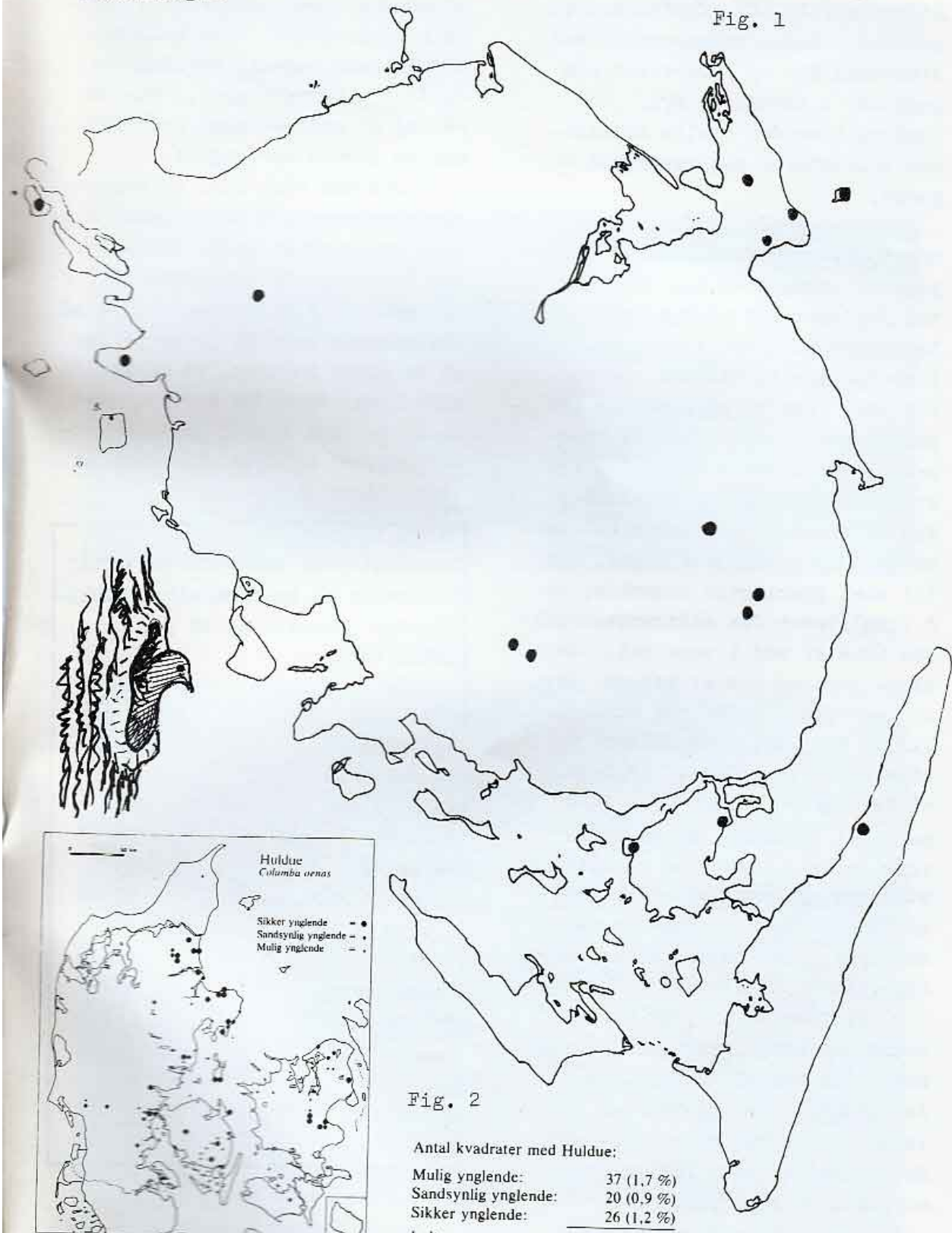

Fig. 2

Antal kvadrater med Huldue:

Mulig ynglende:	37 (1,7 %)
Sandsynlig ynglende:	20 (0,9 %)
Sikker ynglende:	26 (1,2 %)
I alt:	83 (3,8 %)

Ser vi nu på Tommy Dybbros Atlasbog (fig. 2), finder vi, at hulduen i denne undersøgelse med sikkerhed kun er observeret som ynglende 4 steder på Fyn. På landsplan er den ifølge Atlasbogen konstateret med sikkerhed 26 gange.

Hvis vi går ud fra, at der under atlasundersøgelsen på landsplan er overset et lignende antal ynglepar som på Fyn, vil landsbestanden ved almindelig forholdsregning således udgøre 169 par. Ser vi på samtlige typer observationer (muligt, sandsynligt og sikkert ynglende) fra atlasundersøgelsen - heraf 16 på Fyn -, vil landsbestanden ved samme beregning udgøre 135 par. Hertil skal yderligere bemærkes, at 8 lokaliteter fra atlasundersøgelsen ikke er med i vore tal, idet disse ikke er blevet besøgt. Dvs. at der oven i de 26 par sandsynligvis kan lægges yderligere 8, således at antallet af ynglepar på Fyn når op på 32. Det skal her også bemærkes, at de 26 par ikke er fremkommet som resultat af nogen systematisk undersøgelse, men at duerne oftest er observeret under udførelse af andre opgaver.

Vi tror derfor, at hulduen trods sin karakteristiske kurren nok er en heldel overset, og at det anslåede tal på 100 par på landsplan er sat noget for lavt. Det dobbelte (uden forbindende) er nok mere sandsynligt.

For at konstatere hulduen

som ynglefugl, er det en god ide at starte observationerne allerede i marts måned, hvor hulduen er i fuld gang med sit parringsspil og derfor kurrer meget. Man kan så ved et senere besøg kontrollere, om duerne har ynglet.

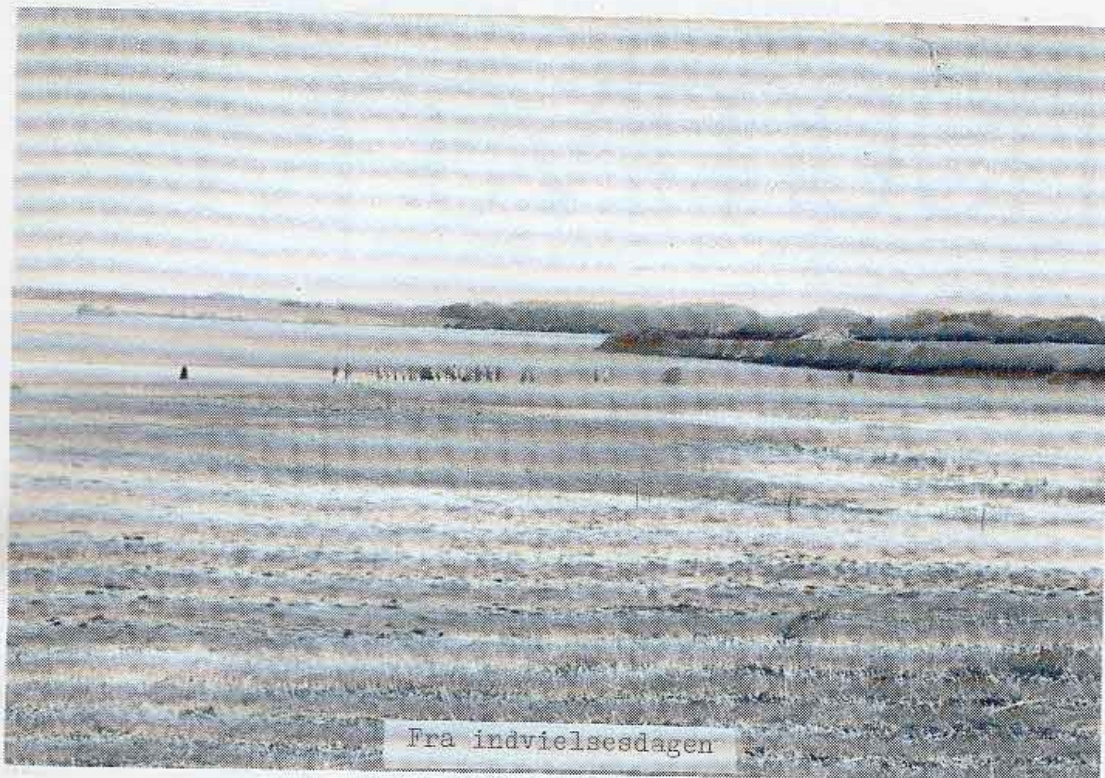
Det har vist sig, at herregårdsparkerne med deres gamle hulde træer er et yndet ynglested for hulduen. Vi opfordrer derfor medlemmerne til at lægge nogle af fugleturene omkring godserne for at se efter hulduen, så vi kan få alle lokaliteter på kortet. Det kunne jo være sjovt, hvis det viser sig, at hulduen slet ikke er så sjælden.

TABEL 1

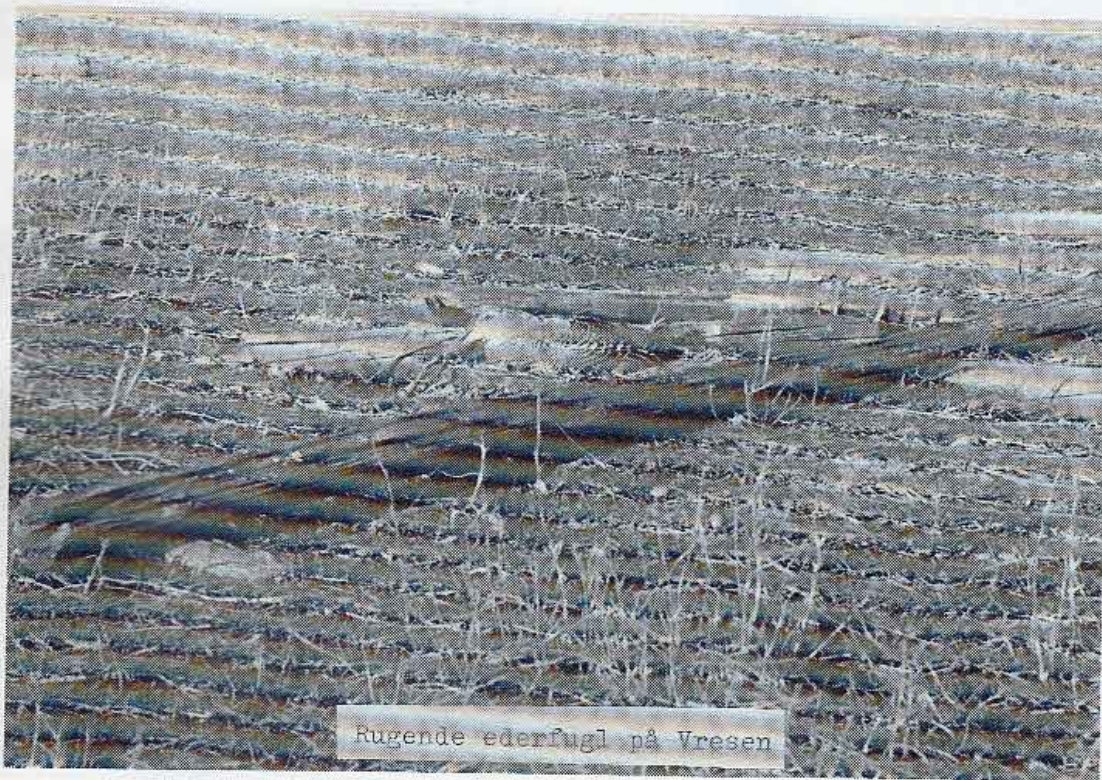
Oversigt over konstaterede antal hulduepar på de forskellige lokaliteter (mindste antal par pr. lokalitet).

LOKALITET	ANTAL PAR
Egeløkke	1
Vornæs Skov	1
Vald. Slot	1
Brahetrolleborg	1
Nørre Sø	1
Lykkesholm-Ravnholt	5
Glorup	2
Rygård	1
Wedellsborg	2
Erholm	1
Fænø	4
Romsø	3
Hindsholm (3 lok.)	<u>3</u>
I alt	26

Søren Bøgelund
Bjarne Bo Jensen

Fra indvielsesdagen

Rugende ederfugl på Vresen

Anbefalet brev til "Manden med bøssen".

Du skal vide, at vi er i stor nød, vi vadefugle,
som kommer til en lille rast ved strand og eng.
Vor slægt har nydt stor gæstfrihed i jeres land.
Vi bliver jo ikke her i mange dage;
Vore fæller og jeg, som skriver, skal langt bort
og flyve i mange dage.
Når vi er hos jer, så er vi sultne. Vi er også trætte,
så søger vi rast og hviler ud.
Min familie er ikke så stor,
men vi har godt nok mange kammerater og flyver i flok.
Har du - "manden med bøssen" - ikke hørt den vældige susende flok?
- I mine ører lyder det som rigtig fugle-musik, - lyt.
Når vi gæster jer,
er det for at mætte os - ved den riges bord.
I Vadehavet vi gerne søger hen,
der er masser af dejlig frisk føde
som orm og småfisk og skaller og andemad, ok ja,
et festligt og veldækket bord -
Vent - nu kommer jeg til sagen -
I mine tip - oldeforældres dage, har jeg hørt,
var det en svir at gæste jeres vig, strande og enge
-- ja, nu med skam må jeg bekende,
er vi meget bange.
Vi bliver skudt med blykugler, som rammer mange.
Mange af min familie og mine venner er dræbt eller skamskudt.
Vi skriger og piber af smerte
- rører det ikke dit hjerte?
Jeg hørte forleden - du med bøssen - at det var afstressende
for dig at skyde. En anden af dine fæller sagde:
"vi skal kontrollere bestanden"
- er manden fra forstanden -
Jovist er I Herrer på jorden,
og er hårdhjertede over for fugle og vildt,
- jeg har også set, at I mennesker dræber hinanden -
Vi fugle, og rådyr, panter, tiger og alt, som lever i havet,
vi beder jer:
skyd ikke mere, - jag ikke mere.
ellers holder vi os borte, - kommer ikke mere.
- Alle I, som elsker os, fugle, vildt, natur og jorden,
rot jer sammen - bekæmp manden med bøssen.

Hilsen fra Storcken